

Εγκώμιο στον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο - 3

Ορθοδοξία / Εορταστικοί λόγοι

Άγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ιεροσολύμων

Τέτοιοι έπρεπε λοιπόν να είναι και να φαίνονται αυτοί που γέννησαν τον Ιωάννη, γιατί ο Ιωάννης επρόκειτο να αναδειχτεί μεσίτης ανάμεσα στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη και να γίνει φορέας πραγματικός όλων των ύψιστων αγαθών που αποκαλύπτονται μέσα και στις δυό Διαθήκες. Και βέβαια έχει ομολογηθεί ότι στο πρόσωπο του Ιωάννη βρήκε το τέλος της η Παλαιά Διαθήκη. Γιατί ο Ιωάννης βρίσκεται στο τέλος του χορού της Παλαιός Διαθήκης. Έτσι άλλωστε λέγεται από πολλούς ότι όλοι οι προφήτες προφήτεψαν μέχρι τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Και ακόμη ο Ιωάννης θεωρείται η αρχή της Νέας Διαθήκης - επειδή αυτός προπορεύτηκε από τον Ιησού Χριστό - που την υπέγραψε με το αίμα Του.

Πραγ-ματικά, ο Ιωάννης προηγήθηκε από όλους τους Αποστό-λους, επειδή πραγματικά είχε αποσταλεί να βαδίσει πιο μπροστά από το Χριστό και να γίνει η απαρχή όλων των αγίων που θα κήρυτταν τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού. Γιατί αυτός είχε πρώτος διαταχτεί να εξαγγείλει τον ερχομό της Βασιλείας του Θεού, πριν από το Χριστό. Και θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι από τις ημέρες του Ιωάννη του Βαπτιστή, «η Βασιλεία των ουρανών βιάζεται και βιαστές αρπάζουν αυτή» (Ματθ. 11,12) και ο πρώτος βιαστής της υπήρξε ο Ιωάννης, που μας φανέρωσε με το παράδειγμά του ότι όλοι μπορούμε να την κατακτήσουμε, αν συμμορφώσουμε τη ζωή μας με τις ευαγγελικές αλή-θειες.

Και συλλαμβάνεται στην κοιλιά της αγίας μάνας του, που ήταν κοσμημένη με προφητικό χάρισμα, από τον ιερέα και προφήτη πατέρα του, που τον κοσμούσαν και χίλιες δυο άλλες λαμπρές αρετές και ιδιαίτερα το φιλόθεο φρό-νημά του. Ποιος; Ο Ιωάννης που μόνος από τους ανθρώπους αξιώθηκε να προφητέψει, όντας ακόμα στην κοιλιά της μάνας του. Αυτός αξιώθηκε να αναγνωρίσει το Δεσπότη Χριστό, που βρισκόταν μέσα στην κοιλιά της Παρθένου και έτσι να γίνει ο μόνος από τους ανθρώπους που, ενώ βρισκόταν στην κοιλιά της μάνας του, κυοφό-ρησε ο ίδιος το Άγιο Πνεύμα. Μας έδωσε έτσι τη θαυμα-στή πραγματικότητα ενός βρέφους που έφερε κυο-φορούμενο. Ήταν κυοφορούμενος στη στείρα μάνα του και κυοφορούσε τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Κυοφό-ρησε ο ίδιος την προφητεία και πριν να κυοφορηθεί και να γεννηθεί, γέννησε χάρισμα πνευματικό. Γιατί πραγματικά, όπως λέει ο προφήτης του Θεού

Ησαΐας (Ησ. 26,17-18), οι προφήτες δέχονται το προφητικό μήνυμα και το κρατούν μέσα τους με ωδίνη. Και όταν μετά έρθει ο καιρός να διακονήσουν το Άγιο Πνεύμα, φανερώνουν στους ανθρώπους το νόημα του προφητικού μηνύματος, που το κρατούσαν μέσα τους μυστικό, σαν να φέρνουν παιδί στον κόσμο. Αυτή όμως την καθιερωμένη προφητική διαδικα-σία, ο Ιωάννης την ακολούθησε μετά την παράδοξη σύλ-ληψή του. Όπως είπαμε, είχε συλληφθεί στην άγονη μήτρα της γριάς μάνας του, όπου είχε σπαρεί από το γέρο πατέρα του.

Και από τότε ησύχαζε αναγκαστικά μέχρι τη συνάντηση της Παρθένου με τη μητέρα του, μια και αυτό του ζητούσε η μητρική στοργή και ασφάλεια. Εκείνος όμως δεν ήθελε να κρατάει τη Χάρη του Αγίου Πνεύμα-τος, που είχε μέσα του, αδρανή, γιατί είναι βέβαιο, όπως μας τό 'χει μαρτυρήσει και ο άγγελος, ότι ήταν γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα, όντας ακόμη μέσα στην κοιλιά της μάνας του. Γι' αυτό και όταν είχαν περάσει οι πέντε μήνες της κυοφορίας του, η μάνα του εξακολουθούσε να κρύβει τον εαυτό της από τα μάτια των ανθρώπων και να μη θέλει να φανερώσει ότι θα γίνει μητέρα. Οι πέντε αυτοί μήνες έχουν μια αντιστοιχία στα πέντε αισθητήρια του ανθρώπου, από τα οποία προσπαθούσε να ξεφύγει και η Ελισά-βετ, όταν μαζί με τον εαυτό της, προσπαθούσε να κρύψει και τον προφήτη που κρατούσε μέσα της, αν και βιαζόταν εκείνος να φανερωθεί.

Έφτασε λοιπόν και ο έκτος μήνας και παρουσιά-στηκε η Παρθένος να φέρει στην κοιλιά της κυοφορού-μενο το Δημιουργό όλης της κτίσεως. Γιατί αυτή συνέλαβε στον έκτο μήνα της κυοφορίας τις Ελισάβετ Αυτόν που δημιούργησε όλο τον άλλο κόσμο σε έξι ημέρες και ιδιαί-τερα τον άνθρωπο την έκτη ημέρα. Αυτόν που αναγέννησε τον άνθρωπο με το σταυρό Του, όταν εκείνος είχε πια εξαχρειωθεί από τις αμαρτίες του. Τότε πια ο Ιωάννης δεν κρατήθηκε μέσα στην ησυχία του. Ούτε δέχτηκε να σιωπή-σει, αυτός που ήταν η φωνή του Λόγου, μπροστά στον παρόντα Λόγο. Έτσι και πριν από την ώρα του έγινε προάγγελος του ερχομού του Χριστού, γιατί δεν στάθηκε ικανό να τον εμποδίσει τίποτα, ούτε και το γεγονός ότι δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα του, σαν κυοφορούμενο βρέφος.

Με τα σκιρτήματά του φώναζε και διαλαλούσε ότι τώρα βρίσκεται μπροστά Του Αυτός που θα μας ελευθερώσει από τα δεσμά τις αμαρτίας. Έτσι, χαρίζον-τας σε μας σκιρτήματα αγαλλιάσεως για την αποδέσμευσή μας από τα δεσμά της αμαρτίας, χαιρόταν και αγαλλιούσε και εκείνος, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και κήρυττε ότι έφτασε Αυτός που θα αφαιρέσει κάθε δάκρυ από τα πρόσωπά μας και θα χαρίσει σταθερή ειρήνη και αγαλλίαση σ' όλο τον κόσμο. Άπλωνε ενδεικτικά το δάκτυλό του και φανέρωνε τον Αμνό του Θεού, που θα σφαγιαστεί για μας τα αγριοκάτσικα, για τις αμαρτίες όλων μας και θα σηκώσει στους ώμους Του την ένοχή για τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

Άπλωσε και τα δυο του χέρια και μ' αυτό τον τρόπο κήρυξε, πριν από την ώρα του, το τρόπαιο του Σταυρού. Το τρόπαιο που ήρθε να στήσει ενάντια στους δαίμονες Αυτός που τώρα βρίσκεται μέσα στην κοιλιά της Παρθένου. Στάθηκε ο Ιωάννης όρθιος μέσα στην κοιλιά της μάνας του και με τη στάση του αυτή κελαηδούσε μυστικά την εξανάσταση όλων των ανθρώπων από τον Άδη. Την εξανάσταση που χάρισε με το να κρυφτεί τότε στον τάφο Αυτός που τώρα κρύβεται μέσα στην άσπορο μήτρα της μάνας του. Και σαν να μάλωνε ο Ιωάννης με τη μάνα του της έλεγε πως, ενώ εκείνος θέλει όλα αυτά να τα κηρύξει, εκείνη θα φανεί ότι τον εμποδίζει με τα φυσικά δεσμά της μήτρας και τον κρατά, παρά τη θέλησή του, δέσμιο, έκτος αν συμφωνήσει να του δανείσει αμέσως τη φωνή της και η ίδια πλέον να διακηρύξει όλα αυτά προς την Αγία και Μακαρία Παρ-θένο.

«Ευλογημένος είναι ο καρπός της κοιλιάς σου. Και πώς ήταν να έρθει η μητέρα του Κυρίου μου σε μένα»; Αυτό το κήρυγμα είναι του Ιωάννη, έστω και αν έχει δια-κηρυχτεί από το στόμα της Ελισάβετ. Γιατί μέσα σ' αυτό το κήρυγμα ήταν η ίδια και απaráλλακτη εκείνη συγγε-νική φωνή που μίλησε στο Χριστό, όταν Εκείνος ήρθε στον ποταμό Ιορδάνη, όπου ο Ιωάννης βάπτιζε τους ανθρώπους, για να βαπτιστεί από αυτόν και ο ίδιος. Μ' αυτή τη φωνή φώναξε τότε ο Ιωάννης στο Χριστό, όταν τον είδε να πλησιάζει: «Εγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα και συ έρχεσαι σε μένα»; Είδατε λοιπόν τη συγγέ-νεια της φωνής; Αυτός πραγματικά είναι που μίλησε τότε και που μιλάει και τώρα. Τότε μίλησε με το δικό του στόμα και τώρα μιλάει με το στόμα της μητέρας του.

(«Το θεϊκό λυχνάρι, ο Τίμιος Πρόδρομος», εκδ. Ετοιμασία, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου-Καρέας 1984, σ.263-353. (αποσπάσματα)

<http://bit.ly/14HwHpa>